

PETKE RACING

5.12.2000 Nro 3 Christmas Edition

Petke Racing Team kannatuslehti

Hinta: Olut toimittajalle

Varikolla kuiskitaan

Ihmeiden aika ei ole ohi

.....s. 1

Päissäänkirjoitus

.....s. 2

No mitä vittua??

Onko jokkiksessa sääntöjä...?

.....s. 2

*Kyseleekö isot karvaiset miehet
saataviaan?*

Lue kirje velkojille, osa II

.....s. 3

Rompetta torilla tms.

.....s. 3

*Jokkismiehen vakavamielinen
päiväkirja (tositapahtumiin
perustuva)*

.....s. 4

“Kuka noi päästi rattiin”

-kuvakollaasi

.....s. 5

Petke Racingin yllätysten kausi

Lampaalta saa ja Fiatilla pääsee

“No ens vuonna lähdän Indianapolisiin” - toteaa Esa “lähes kunnanvaltuutettu” Siilimäki.

Petke Racingin pojat ovat yllättäneet sekä itsensä että kanssaihmisensä, saadesaan ajaa koko kauden ilman tietoakaan ikuisesta kilpailu-/toimitsijakiellosta. Rohkeimmathan uskalsivat veikkailla jo kauden ensimmäisiin kisoihin aseellisia varotoimia jos joku Petken jokkismiehistä uskaltautuisi radan lähistölle. Yleensähan niitä varotoimia ei tarvitsisi muualla kuin kaljateltan edessä...sieltähän ne tyypit kuitenkin löytyy. Tosin kannäyshommista Petke Racingia ei pidä erossa edes armeija.

Tälläkään kaudella ei toimituksen odottamaa

kolmoisvoittoa tullut. Mutta tavoitteisiin päästiin kuitenkin sillä autothan pysyi pyöriillään huomattavasti useimmin kuin kuskit jaloillaan. Tosin meidän uusi jokkiksässä Jyrki “no pari iltaa ja se on valmis” Hasila yritti tehdä poikkeuksen tähänkin sääntöön. Kaikkein suurin yllätys on ollut kuitenkin se, että Fiatillahan voi päästä hyvinkin pitkälle (varsinkin trailerin päällä). Teamin jääpala-asiantuntija ja suuri puolisuukeltaja “Tsubadai” Siilimäki näytti Fiatin arvostelijoille pitkää kyrp... siis nenää johtaessaan Sport 2000 -luokan SM-osakilpailulähtöä puoli kierrosta

(unissaan). Esa pääsi lähdöstä suoraan keulille ja piti kärkipaikkaa sitkeästi kunnes tekniikka “yllättäen” petti. Pitää jälleen muistaa että Esan ajokisahan ei ole esim. ahdinta, vaikka muuten auto on ahdettu täyteen joutavanpäiväistä tekniikkaa, ja renkaistakin urhea gladiatortorimme totesi että “no ei mulla ollu oikeen muita kun nää sileeks ajetus baarumit, mut onhan ne melkein ku sliksit”. Ainoana miinuspuolena kisassa oli se, että Esa otti pienen varaslähdön (5 min.), mutta osallistuminenhan on tärkeintä.

KOTIELÄINHOITOLA JARKKO & CO

Tuo eläimesi meille niin niistä ei tule olemaan sinulle enää koskaan mitään harmia. Teemme todella syvääluojaavaa hoitotyötä.

Emme kaihda myöskään mustia lampaista. Itseasiassa olemme erikoistuneet juuri niihin.

**Eikö sänkyhommat enää kiinnostaa?
Nukkuuko velikulta talviunta?
Eikö Jorma morjensta edes aamuisin?
Eli sinulla ei siis STONDAA!!!**

**Ei hätää, sillä olemme kehittäneet juuri Sinulle sopivan lääkkeen...FIAGRAN!
Ei enää noloja tilanteita sängyssä, sillä nautittuasi FIAGRAA kukaan ei enää halua sänkyysi.**

FIAGRA The all a man can get (and only)

Päässäankirjoitus

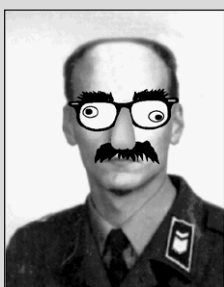
Onneksi olkoon! Pidät tällä hetkellä käsissäsi uusinta numeroa Petke Racing -lehestä, joten kuulut harvojen ja valittujen joukkoon. Eli toisin sanoen, taitaa viina maistua sinullekin.

Edellisestä julkaisusta on kulunut jo jonkin verran aikaa mutta parempi myöhään kuin ei silloinkaan, vai mitenkäs se nyt menikään? Lukijoiden ei kannata kuitenkaan missään nimessä huolestua, sillä aika ei todellakaan ole mennyt hukkaan. Olutta on kulunut siihen malliin että elinluovutustestamenttia taitaa olla turha tehdä ainakaan maksan osalta. Korkeintaan se kelpaa tutkimuskäyttöön mutta se hyvä puoli ko. elimessä on että sitä ei tarvitse säilöä sprihin koska kylästyaste alkaa olla jo aika korkea.

Edelleen taitaa olla niitäkin hölmöjä, jotka ajaa jokkista tai on muuten vaan kiinnostuneita lajista. Petke Racingin tyypit ovat tietysti oma lukunsa mutta etsikää te muut jo helvetin nopeasti jotain järkevää tekemistä, ei teillä oikeasti voi mennä niin huonosti.

Petke Racing on edustanut itseään viime kuukausina kunniakkaasti, sillä ei ole viikonloppua jolloin teamin porukka olisi ollut selvinpäin. Huoltomies luuli kerran joutuneensa melkein viettämään viikonlopun ilman viinaa, mutta tajusi onnekseen sen olleen vain hirveä mörköuni. Ajohommatkin ovat ilmeisesti tankkauksesta johtuen alkaneet luistaa, joten korkeankänninleirit ovat tehneet tehtävänsä. Edelliskauden jälkeenhän teami oli pakotettu tekemään kipeitä päätöksiä, koska hommahan ei oikein sujunut. Taktiikkapalaverien jälkeen päät olivatkin todella kipeitä mutta nythän se näyttää kantavan hedelmää.

Lukuisista kyselyistä huolimatta emme paljasta edelleenkään toimituksen sijaintipaikkaa, sillä seinillä on korvat kuten eräs isäntäkin sanoi kun rengin haulikolla tekemän itsemurhan jälkeen jälkiä siivosi.

Teamin tiedottaja, lehden päätoimittaja, e.v.p., nimim. "Viaton huoltomies"

Valtava järkytys...

Onko jokkiksessa sittenkin jotain sääntöjä?

Jokkisporukkaa on ravis-telut tänä syksynä uusi hämmästyttävä havainto. Nimittäin jokkiksessa on kuuleman mukaan sittenkin jotain sääntöjä. Varsinkin Petke Racing on ollut kummis-saan tästä uudesta ilmi-östä. "Prr...le! Me lopetetaan ajaminen kokonaan" -kommentoi teamin "jokkiskääpiö" Jani. Toimituksen saamien tietojen mukaan AKK ry on erittäin onnellinen tästä lausunnosta.

Kaikkihan alkoi syksyllä Kukonkoivun kisasta, jossa Jarkko joutui useamman kerran tuomareiden jyrän alle. Tuomaristo oli muuten tähän kisaan hankittu SoKuSa ry:stä (Sokeitten Kusipäiden Salaseura). Tämä oli kuitenkin alkusoittoa jatkotoimenpiteille, sillä teamin autot otettiin tiukkaan tarkastukseen, jossa myös kuskit tutkittiin pohjamutia myöden. No kuskithan oli tietysti kännissä ja muutenkin epäurheilijamaisia mutta myös autoista löytyi hieman huomautettavaa.

Teamin autoissa oli hie-man laittomia virituksia ja

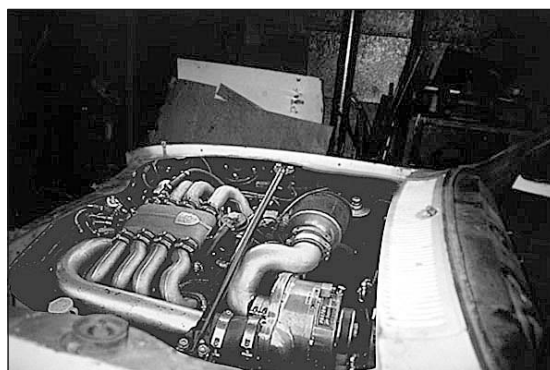

"En mä vaan tajua mikä siinä autossa oli. Ihan mä tein sen sääntöjen mukaan. Jos nyt oli väärä sivu sääntökirjassa niin kaikki on heti valittamassa."

moottorin kokokin ylitti pikuriikkisesti sallitun tilavuuden. "Ai, eikös jokkiksessa saakaan käyttää ilokaasua? Ja eikös turbot ollekin ihan sallittuja?" -kyseli teamin pojat ihmeissään tuomion kuultuaan. "No eihän se reilu kolmelitrinen vee kasi nyt niin iso oo" -totesivat kuskit yhteen ääneen. Petke Racingille uhattiin langettaa

elinikäinen kilpailukiello mutta loppujen lopuksi tuomarit heltyivät ja muuttivat tuomion huomautukseksi tajuttuaan, että eihän nää jokkismiehet osaa edelleenkään lukea tai kirjoittaa. Onhan se vaikeaa lukea sääntökirjaa kuvien perusteella kun kuvia ei ole. Huomautus tuli myös teamin keulakoristeesta, joka tietenkin oli elävä lammas. Maskotin poistokehoitus oli kuitenkin pojille aivan liikaa ja syvästi järkyttyneenä seurue vietti pari seuraavaa viikkoa harjoitusleirillä Lamminhovissa, pohtien päissään tämän mahtiseuran tulevaisuutta.

Aikamoinen pata Escortin nokalla. Ja tästä katsastus löysi jotain valittamista... ihme nipoja koko sakkii. Aina huutelemassa p... kele!

Jokkistallit katkeria

Niillä on jo varikkohuoriakin

Kaikkien muiden sääntökiistojen lisäksi Petke Racing on onnistunut suuttuttamaan muut tallit hankkimalla kisoihin vapaa-ajaksi viihdykettä. Kisoissa autojen ympärillä pyörii kaikennäköistä ja -kokoista narpukkaa itseään esittelemässä. Muiden tallien mukaan tämä on kilpailullisesti väärin. "Miten sitä pystyy ajamaan kun kokoajan ottaa k(h)eppi rattiin kiinni?" -kysyvät kuskit ärtyneenä.

"Itsekin olette laittaneet aina Kaanaaseen tullessa lammasansoja tienvarteen, niin että potut pottuina" -Petke Racing vastaa ärhenteijöille. "Eikä me näihin olla koskettu, jos nyt sormella hipaistu niin siinä kaikki." -toteaa Jarkko "Opel-kuski" Järvinen lopuksi.

Tämä tapaus sattui Kaanaassa. Taisi tulla paikat "hoonattua..."?"

Etsi kuvasta 7 virhettä

Kaikkihan tietää että kuvan pokaalit on varastettu, joten se ei kelpaa vastaukseksi

Oikeat vastaukset eli mikä kuvassa määttää: 1. Autot ei ole katollaan 2. Jätkät ei ole masta 6. Jani ei föhnää hiuskiaan 7. Jarkon vasen käsi on voitolla taskubiljaridissa katollaan 3. Kuvaa ei ole katollaan 4. Jarkko ei pane lamme 5. Jani ei pane lamme

Onko naapurit kiusana? Painaako taloyhtiö päälle? Älä vaivu epätoivoon, vaan lähetä oheinen kirje vainoajille.

Kirje velkojille, osa II

Arvoisa taloyhtiön hallitus, kunnioitettu puheenjohtaja. Olen aivan äskettäin vastaanottanut kiihkeän kirjeenne koskien maksamatta jääneitä vuokria, metelöimistä rappukäytävässä sekä bordellin pitämisestä asunnossani. Kirjeessänne väitätte voivanne aiheuttaa minulle ongelmia, koska nämä ikävyydet olisi pitänyt hoitaa jo aikojia sitten, ettekä ymmärrä miksi en ole niin toiminut. Kun kerran puhutte ongelmista, niin sallikaa minun valistaa Teitä. Vuonna 1995 ostin velaksi metsätilan, kaksi koira, 100 kg trasselia, jokkisauton, traktorin, Colt-merkkisen asean sekä kaupan päälle pari ilotyttöä.

Vuonna -96 metsäpalstani paloi, jättämättä mitään jäljelle paitsi valtavan kasan tuhkaa, johon melkein tukehduin. Toinen koirista kuoli tukehduttuaan trasseliin, toisen usutin erään mustalaisen perään, joka oli juuri nussimassa salaa vaimoani. Hän otti koiran lemmikikseen ja antoi sen kuolla nälkään. Vuonna 1997 isäni hirtettiin huijaamisesta jokkiskisoissa. Se oli ottanut varaslähdön kaksi kertaa peräkkäin. Huoltomies teki tyttärenti paksuksi ja minun oli pakko maksaa lääkärille 4000 markkaa estääkseni äpärää tulemasta sukulaisekseni.

Vuonna 1998 toinen pojistani sai sikotaudin, joka levisi myöskin alapäähän ja hänet oli kuohittava, hänen henkensä pelastamiseksi. Eräänä päivänä lähdin Viroon käymään ilotalossa, laiva upposi ja menetin parhaan näkemäni pokan ja eräs pojistani hukkuu. Häntä ei ollut kuohittu. Pari kuukautta myöhemmin lähdin katsomaan jokkiskisoja ja kuinka ollakaan eräs kuski ajoi poikani yli. Myöskään tätä poikaani ei ollut kuohittu. Yliajanut jokkiskuski sseen sijaan oli nimenomaan kuohilaspoikani, joka innostui jokkiksesta kun naiset ei enää kiinnostaneet.

Vuonna 1998 vaimoni lähti lätkimään nekrun kanssa jättäen kuitenkin pari mustaa kakaraa muistoksi. Minä taas menin naimisiin piian kanssa pitääkseni kustannukset alhaalla. Kun piika oli kylmä kuin peruna eikä saanut koskaan sängyssä niin käännyin lääkärin puoleen. Lääkäri kehoitti minua säikäyttämään vaimoni siinä vaiheessa kun hän oli saamaisillaan. Niinpä otin Coltin mukaani sänkyyn ja kun katsoin ajan olevan kypsä, asetin asean piipun ulos ikkunasta ja laukaisin asean. Silloin vaimoni sai sydänkohtauksen ja itse tuln ampuneeksi toisen ilotytöistäni.

Vuonna 1999 paloi traktori ja rupeusin ryyppäämään. Siitä tuli tapa, josta luovuin vasta kun minulla ei ollut muuta jäljellä kuin vesitiivis kello ja munuaisongelma. Yhteen aikaan en tehnyt muuta kuin vedin kelloa ja juoksin yhteenään kusella. Seuraavana vuonna tulin taas järkiini ja päätin yrittää vielä kerran. Ostin sitovan elonleikkukoneen, puimurin ja lannoitteen levittäjän, mutta pyörremyrsky puhalsi kamat aina seuraavaan kuntaan saakka. Viimeinen ilotytöistäni löi kimpsunsa yhteen erään roudarin kanssa ja kuohilaspoikani ampui kostoksi pois palkintohärkäni kivespussit. Nyt olen niin köyhä, että minulla ei ole jäljellä muuta kuin vaivainen jokkisauto, jota mikään romuttamo ei edes suostu ottamaan vastaan. Juuri se seisoo autopaikallani ja siitä TE yritätte periä parkkimaksuja. Olen nyt niin köyhä että jos paskantaminen maksaisi pennin, minun olisi oksentettava.

Yritys saada rahaa minulta on kuin yrittäisi pistää voita villikissan perseeseen sukka-puikolla, ja nyt TE väitätte voivanne aiheuttaa minulle ongelmia. Ainut mitä voin siihen sanoa on se, että olette sydämellisesti tervetulleita yrittämään.

Entinen metsätilanomistaja, nykyinen jokkisautonomistaja.
Jorma Heinonen

Sananmuunnostarina:

Lalli kukkoilee

Ripsotetut lensikat Oy:n lentokone laskeutui Kollipalon lentokentälle. Lalli Kuikkunen ja kurisevat mallit astuivat ulos. Kyllikki oli ollut parvilla odottamassa ja tuli nyt katsomaan kutistunutta Lallia. Kollipalon Sanomien juttuvinkkari Erno Poukko tuli kuppaamaan Lallilta tietoja. Samalla hän jututti Villeä.

Kuivattu Lalli tassutteli tulliin kurisevien mallien kanssa rekatonta lavaa pitkin. Matkalla vastaan tuli luvaton Reiska, jolla oli rutiseva linkkari. Kuiskuttava tullimies aloitti kurisevat tullitoimenpiteensä huomattessaan tämän. Tulliin tuli kuitenkin kukko ja tulli alkoi kuhista. Tuolikin alkoi suhista juuri, kun Karttulan Pekka, tuo tunnettu rapukolojen ruksuttaja, oli laittamassa sukkaa tuolille. Yhtäkkiä kossututka huomasi tuhisevaa kossua Hirvisen tontilla. Kara-Pekka, myös possutullarina toimiva kumma tullimies, lähti katsomaan, oliko tontilla lupa hipsutella viinaspäissään.

Niin Lalli pääsi jatkamaan matkaansa kohti Pirkkilän Ellun kotia, jossa oli meneillään juhlat. Parkkipaikalla hän huomasi tuulilasissaan murisevan pilkun. Keikutettu Lalli ei siitä välittänyt, vaan lähti huolettomasti suristelemaan kohti Ellun kuvailemaa tallia, josta löytäisi helposti perille seuraamalla korvatonta kania. "Jos et löydä, kysy siltä kipeältä ukkelilta, joka kuppaa tallilla." Matkalla Lalli poikkesi kunnostetun Allin luona.

Kukitettu Lalli saapui Ellun pitsitylle talolle. Pihalla oli kapeaa rakkaa. Ellun talossa oli paljon natisivia loisia. Juhlissa tarjoiltiin Villen pottua sekä kuhisevaa silliä. Lalli käytti piristeitä puuhaillessaan Ellun kanssa, ettei saisi kuskattua pappaa kotiin vaimon luo. Ellun piristeet aiheuttivat loivaa kutinaa.

Bongausopas

KONDOMIKOTKA (Venus Gonorrhoea) oli aiemmin vain satamissa ja laitakaupungeilla asustava porttojen heimon kuuluva, mutta on nyttemmin levinnyt parempiinkin piireihin. Seuraa usein Suurta Sukeltajaa ja auttaa tätä ahdistuksessaan, mutta vaatii kumisen sukelluspuvun.

SUURI SUKELTAJA (Penis Buli) kuuluu ns. puolisukel-tajiin, suurimmat sukeltavat kolme varttia, pienimmät kokonaan. Pää suuri ja punainen, kaula suonikas, jäntevä. Helta liukuu tavallisesti sukeltaessa pään yli. Pyrkii pesimään Venuksen temppelin uumeniin, mutta tavallisesti oksentaa sinne ja poistuu velttona. Hyvin yleinen kaikkialla.

Rampetari

MYYDÄÄN

* Varaosia tiskin alta. Omakustannushintaan. Maksuna käy myös hiuslakka tms. P. 040-564254/Jan. Ota yht. miel. työajan jälk.

KADONNUT

* Selkäranka. Palauta viikonlopun jälkeen. P. 040-564254. Ps. Jos näkyy aivoja niin tuokaa nekin.

VALMISTUNEITA

* Viime viikolla valmistui broileri kaupan grillissä. Hinta vain 29.90 kg.

* Fiat Miravaurion kone on ihan valmis. T. Esa

SEKALAISIA

* Hei! Sinä, joka kävit raiskaamassa palkintolampaani viime viikolla. Palauta edes se palkinto. T. Jorma

* Ai se oli oikeen palkittu yksilö. No samalta se tuntui kuin muutkin. T. Jarkko

* Piuhat on muuten tosi sekasin. T. Sähköasennus Virta Poikki Oy.

* Löydetty pihalta aivan hemmetisti turhaa rautaromia. Saa noutaa pois. Os. Mutastentie 3, 16900 Lammi. Ps. jos romujen seassa näkyy jotain jokkismiehiä niin viekää nekin. Aivan sama minne, kunhan kauas.

Eri tiedotusvälineissä on keskusteltu välillä jopa kiivaaseen sävyyn jokkismiesten elämäntavoista. Mutta millaista elämää tuo autourheilun pikku pirulaisten joukko oikeasti viettää? Onko huhuissa perää vai onko kaikki vain huoltomiesten panettelua? Nyt se selviää sillä Petke Racing -lehdellä on kunnia julkaista maailman ensimmäinen...

JOKKISMIEHEN PÄIVÄKIRJA*

* (Nyt kaikki tietysti ihmettelee, osaako jokkismiehet tosiaankin lukea ja kirjoittaa.... No ei varmasti osaa!!! Tämän päiväkirjan on kirjoittanut ulkopuolinen henkilö todellisen jokkismiehen puheesta, kun siitä joskus vain saa selvää.)

11.11. Aamulla kun mä heräsin (n. klo 15.00) mulla oli jotenkin epätodellinen olo. Mä avasin ekaks toisen silmän ja tunnustelin niinku pikkasen miltä tuntuu. Kun ei sitten tapahtunut mitään ihmeempää, mä avasin toisenkin silmän. Sitten mulle iski tajuntaan että mullahan ei oo krapulaa enkä mä ole edes kännissä, siis ainakaan paljoa. Siasta hätäytyneenä juoksin suoraan jääkaapille hakemaan aamupalaa eli olutta mutta mitä vittua! Kaapissa on kyllä Bönden (yks jokkiskaveri) likaset kalsarit ja pari viikkoo vanhaa koiranmakkaraa muttei ainuttakaan olutta tms. Samassa mä muistin Bönden sanoneen jotain kisoihin lähdestä....se saatanan mulku on siis vieny mun viimeiset oluet ja kittaa niitä luultavasti parasta aikaa jossain jokkiskisoissa Hiacen takaboksissa. Se huomasi mun oluet varmaan silloin kun laitto kalsarit jääkaappiin, me kun muun porukan kanssa vittuilitin Böndelle että olis kiva kun sä joskus edes kävisit pesulla tai edes tappaisit syöpäläiset jotenkin. No Böndehän on pohjimmiltaan tosi eläinrakas että ei tekisi pahaa karpäsellekään (tässä tapauksessa satiaisille), niin sehän sai oitis oikeen älynväläyksen ja tokas että mä pakastan mun kalsarit niin syöpäläiset vaipuu horrokseen. Vittu mikä nero! Nyt se sitten on toteuttanut oman peseytymisohjelmansa ja laittanut pari vuotta jalassa ollet kalsarit **MUN JÄÄKAAPPIIN!** Se imbesilli ameeba ei ilmeisesti tajua että jääkaapin lämpötila on kokoajan plussan puolella. Satiaiset pitää varmaan parasta aikaa jotain helvetin talvipäiviä mun jääkaapissa ja laskettelee pakastelokerossa.... Vittu mikä aamu!

No kun mä aloin rauhottuun niin päätin lähteä käymään parissa, viikonloppu kun on ja kun en kerran ehtinyt sitten rakentaa mun jokkisautoa valmiiksi että olisin päässy vetään viinaa tän päivän kisoihin. Tosin ei se auto paljon jääny kesken...mitä nyt kori ja tekniikka puuttuu ja moottorikin on kiinnileikannutta mallia. No eihän se oo kun pari iltaa ja viivale...helppo korjata. Mä olin ehtiny muutaman kaljan kietasta ensijanoon, kun meidän jokkistiimin moottorivirtuosi Stinde soitti ja sano menevänsä ropamaan jotain romua meidän tallille. Eihän se talli siis meidän oma oo...se on sellanen iso varastohalli, jota vuokrataan kaikille halukkaille. Me ollaan vuokrattu kolmen auton tila ja sitten siellä on meidän lisäksi jotain ralliurkoja elvistelemässä, varsinkin yks Koistinen on leuhkimassa aina jollain japaninraadollaan. Vittu sen autot ei edes lähde käymään ilman hiivaa ja sokeria. No mä sitten vedin siinä vielä muutaman hurteisen ja päätin lähteä seuraamaan mestarin työtä eli kannäämään rasvamonttuun Stinden kanssa. Tää Stindehän on oikee viritysinööri...tai no tekniikko nyt ainakin. Se on nimittäin lukenut Virittäjän käsikirjan kaikki osat kannesta kanteen...tai siis selailut kuvat läpi mutta kuitenkin lukumiehiä. No kerran meillä oli kuitenkin yks helmi Starletin raato ja Stinde teki töitä koko viikonlopun yötä päivää. Ei oo kyllä hajuakaan mitä se sille teki mutta kun kukaan meistä ei suostunut ajamaan sillä niin me suostuteltiin rallihirmu Koistinen testaamaan ajokkia ja sittenhän alko tapahtua. Meidän tallin pihasta lähtee muutaman kilsan pituinen mutkanen hiekkatie ja koko matkalla ei oo kun yks kolmensadanmetrin suora jonka päässä on aivan helvetinmoinen mutka. Ei siinäkään mitään mutta kun siinä mutkassa ei oo kaidetta ja alla on melkosen syvä rotko. No Koistinen lähti laulattamaan Starlettia tallin pihasta sen mitä auto kulki ja kaikkihan meni ihan hyvin siihen asti kun se pääsi sille suoralle...noin 250 metrin kohdalla autosta petti yhtäaikaan sekä jarrut että ohjaus mutta moottori vinku kuin viimeistä päivää ja Koistinenhan painatti mutkasta suoraan pohjalle asti. En olis muuten ikinä uskonu että auto voi lentää niin korkealla...todettiin siinä miehissä että auton viritysvaste oli liian korkea. No aina ei voi onnistua ja sitäpaitsi se oli Koistiselle ihan oikein...älä koskaan koske jokkismiehen virityksiin...ja meille ei vittuilla.

Kun mä pääsin pajalle niin Stindehän se siellä jo iloisesti teki peltitöitä eli availi olutpulloja valmiiksi. Meille oli ilmeisesti

tulossa yleisöä. Mä arvailin etukäteen että se oli taas pyytänyt sitä Koistisen pikkusiskoa kavereineen käymään. Voin jo kuvitella miten Koistisen naama vääntyy kun se kuulee systerinsä hengailevan jokkispireissä. Oli meillä siinä oikeen yks projektikin työn alla. Bönde oli neroudessaan menny ostamaan edellisviikolla jokkisauton tonnilla. Hintahan nyt oli kohdallaan mutta muu ei, nimittäin tää meidän kävelevä aivomassahan oli ostanu paketin, jossa tuli auto, tekniikka ja moottori erikseen. No ne on kasaukunnossa...sen kun vaan laittaa osat kiinni ja kisoihin...niin että missikisoihin vai? Ne kaikki osat oli eri autoista. Meillä on nyt vanhakoppasen Escortin mätä kori, jonkun vanhan datsunin tekniikka ja mikä parasta...meillä on ratakiireen Fiat 128:n 1.1 moottori. No sai Bönde kaupan päälle hyväkuntoisia peltivanteita kahdeksan kappaletta. Ainut vika vanteissa oli että ne on jonkun rekanrämän jota ei oo ollu markkinoilla maailmansodan jälkeen...ensimmäisen siis. Vittu mikä nero! Stinde kuitenkin päätti kokeilla mitä moottorista saisi irti ja se oli jo pari iltaa työstänyt jotain vipstaakia valmiiksi. Se oli jo laittanu sen motin kiinni meidän testauspenkkiin, joten me oltiin valmiita kokeilemaan. Odoteltiin kuitenkin vielä ihailijoita ennenkuin aloitettiin näytös. Narpukoiden saavuttua Stindelheän iski samantien kauhee kurkofiielis päälle ja se uhos että toi moottori on kiinni seuraavassa voittaja-autossa. Mä en kyllä tajunnu mitä moottoria se tarkoitti mutta tyttöihin se tehos ihan täysillä. Jos kaikki menis hyvin niin Stindehän sais taas. Vastahan se pääs kokeilemaan sormella pari vuotta sitten.

Me pyöräytettiin motti käymään ja kuinkas ollakaan se tosiaan kävi. Meillähän tää käynnistysprosentti on siinä 20 huonommalla puolella, kannäysprosentti on kyllä täys 100. Mä pikkuhiljaa maastouduin työkaluhyllyn taakse kun Stinde alko lisäämään kierroksia. Akat huusi, Stinde huusi ja moottori senkuin lauloi. Mutta yht'äkkiä kuuluu saatananmoinen kilaus ja joku palikka singahti moottorista suoraan Koistisen Mitsun tuulilasiin...no lähihän se siitä meni ja rikkoi se mennessään kasan mittareita. No ei päivää ettei remoo...! Savun hälvettyä mäkin uskaltauduin nousemaan hyllyjen takaa ja kompastuin siinä samantien johonkin kanisteriin. Ei se mikään tärkeä kanisteri ollut...sehän oli vaan korkkaamaton Mobil:n öljypönikkä, jota Stinde ei ollut muistanut kaataa moottoriin. No ei päivää ettei vahinkoo! Lähetettiin sitten mun kämpille kannäämään ennenkuin Koistinen tulee hinkkaamaan autoaan. Se auto on sille muuten kaikki kaikessa vaikka se on vaan joku Mits Lancer Evo 5... tai Mommila 6 tai jotain...aivan sama.

12.11. Aloin heräileen pikkuhiljaa ja tajusin samantien että päällä on ihan hirvee krapula. Hitto että mä olin onnellinen...oli jotenkin niin tavallinen ja kotoisa olo. Edellisaamu oli niin kauhee järkytys että mulle jäi siitä jotenkin kammo päälle...mulla oli eilen jotenkin niin irrallinen olo. Mä olin ihan niinku orpo. Samassa mä tajusin että mun päällä retkottaa joku helvetin lehmä. No sehän oli tietysti se Koistisen alle parikymppinen sisko. Stinde oli taas ilmeisesti sammunu ennen onnistumista. No perinteistä ei tingitä. Multa katos hyvä fiilis samantien...että sängyssä... ja naisen kanssa...ei vittu! Mutta kun mä katoen sitä akkaa naamaan niin helpotus koitti. Se olikin joku ihan vieras bööna ja se näytti ihan rotalta, niin että naisen kanssa oleminen olikin tällä kertaa tulkintakysymys. Mä tönin sen lattialle ja hapuilin taas jääkaapille jos sinne hyvä haltija olis vaikka tuonut jotain juotavaksi kelpaavaa. Samalla kun mä aukasin jääkaapin oven mä muistin ne Bönden kalsarit ja kuinka ollakaan, siellähän satiaiset jatko talvipäiviään. Niillä oli menossa ilmeisesti mähkihyppy, sillä ne hyppi pakastelokeron kannta pitkin mun edellisiltana sekoittamaan boolilasiin ja lauloivat mennessään, että Maaatti Nykänen...Matti Nykänen...! Vittu mulle riitti! Laitoin kaapin oven kiinni ja menin takasin nukkumaan. Vittu se Bönde on nero! Se on opettanut satiaisensakin kannäämään!

“Kröhömm!! Niin no meillä Petke Racingissahan panostetaan terveisiin elämäntapoihin ja käytämme vain puhtaita luonnontuotteita. Kuten esimerkiksi tätä olutta ja luonnollisesti luonnon omia antimia eli eläimiä.”

Kuvassa todellinen kaunokainen, mahtava malliyksilö. Riisuttuna aina vaan parempi. Tällaisesta voi miehet vain uneksia... ..niin ja onhan siihen kuvaan eksynyt myös Petken akka.

“No heh hehhee!! Nyt tais hitsata kiinni...! Taidan mennä seuraavaksi kastamaan kolvia ja kokeilla miten syvältä se öljytikku kastuu. Ootteko muuten koskaan kokeillu työntää kampea takapään kautta sisään? Nii'in jos sais kerrankin reissullansa.”

Petke Racing pitää skinejä pilkkanaan. “Mää vedän kaikkia nahkapäitä turpaan” -uhoaa Jarkko. Nyt kyllä toimitusta ihan jännittää, että mitähän se kaljupää siellä pöydän alla Jarkolle tekee...?

No jos kuskit näyttää tältä niin huoltomiehet ei voi olla kummoisia. Oikeasti tämä mies on ajanut autoa, tai ainakin istunut autossa, sellaisissa markkinaolosuhteissa että heikompaakin oksettaisi... niin tosin (j)ykkääkin.

*Poro on parasta
eli katso ketä pyydät
jouluun pukiksi!*

*Kaikesta huolimatta
oikein pantavaa joulua ja
vetävää Uutta Vuotta!
Toivottaa Petke Racing*